

BIBLIOTECA PÚBLICA
SANT GREGORI
MIQUEL
MARTÍ
I POL

Recull de premsa de la Vall del Llémena

Font Diari de Girona *Plana*

Data 09 de mar de 2008

Ja no cola

manifestació. Imatge de la protesta a Perpinyà.

ddeg

RAMON IGLESIAS Entre els que criden contra la MAT avui a Perpinyà hi ha algun il·lustre manifestant d'aquests d'excursió de cap de setmana. Són càrrecs polítics que durant la setmana formen part d'un govern que dissenya o legitima línies elèctriques i el que calgui (ja que és la seva feina), i els caps de setmana es dediquen a airejar-se i protestar contra alguna d'aquestes línies o el que sigui. Corbata de dilluns a divendres i texans i pancartes dissabte i diumenge.

Això és el que ens hem acostumat a veure des de que el tripartit governa. Està bé que el conseller de Governació, Joan Puigcercós, encapçalï la manifestació? O que ho facin càrrecs d'IC? Personalment crec que durant els primers anys del tripartit això va servir per exhibir postures diferents i mostrar una nova manera de fer política conjuntament però des de la discrepància. Però després de 5 anys de governar plegats, em sembla que ja no és massa creïble... fins i tot és un pèl ridícul.

ACB vs NBA Si fos un dirigent de l'ACB o d'un club adscrit a aquesta competició em dedicaria cada setmana a criticar els mitjans de comunicació. Com pot ser que pel fet que hi hagi 3 o 4 espanyols destacats jugant a la NBA, aquesta competició americana tingui més repercussió que la pròpia lliga espanyola que, segons els experts, és molt bona? Que si Gasol ha anotat tants punts i a ha agafat tants rebots, que si Navarro ha anotat tants punts però el seu equip ha perdut... Això passa perquè encara tenim tics clàssics del provincianisme.

Parlo de la lliga ACB en general. Però dins d'aquesta competició existeixen categories. Mentre Barça i Madrid (i de tant en tant algun altre) tenen un determinat ressò informatiu, altres com l'Akasvayu només existeixen pels mitjans locals i pel recull de tres segons d'imatges que fan les televisions un cop a la setmana.

3 Dilluns

Lloguers avalats Tots els propietaris de pisos que els posin a la borsa aquesta de lloguer de la Generalitat tindran garantit el cobrament mensual, encara que el seu pis estigui ocupat per morosos. La Generalitat aprovarà la setmana vinent un decret anomenat aval-lloguer que compromet al Govern a fer-se càrrec del deute mentre es tramita el desnonament del morós en qüestió, segons ha explicat la secretaria d'habitatge de la Generalitat, Carme Trilla. A l'espera de passar el cotó i saber si l'aplicació d'aquest decret satisfà els propietaris... d'entrada es revela com una mesura imaginativa i, per tant, escassa en política. Per poc bé que funcioni pot servir per convèncer a alguns propietaris que recelen de posar els seus pisos a aquesta borsa per por de no cobrar.

El problema, però, de la iniciativa de la borsa de pisos de la Generalitat és, segons expliquen els propietaris, que paga poc, carrega molts impostos i exigeix contractes massa llargs.

4 Dimarts

I el cuc? L'addició a les drogues ha deixat de formar part de les grans preocupacions de la societat i de les administracions. Ja no es veuen persistents anuncis televisius amb cucs perforant envans nassals. I això quan, segons tots els experts, hi ha més consum de droga que mai i, sobretot, entre la població més jove. Unes dades demolidores com a mostra: el 35% del miler d'addictes que anualment s'incorporen al programa de desintoxicació de les comarques de Girona estan enganxats a la cocaïna.

La cocaïna s'ha convertit en una xacra social de primera magnitud: destrueix persones i desfà i arruïna famílies senceres. És una droga altament addictiva i està present en tots els escenaris juvenils. Que no hi hagi campanyes intenses de sensibilització com les de fa una i dues dècades vol dir que eren ineficaces? Jo crec que eren molt valuoses i servien per advertir de què s'hi jugava aquell que decidia empollar-se el nas i el cervell. Preguntin a un xaval molt xaval d'ara! Comencen a creure's invulnerables. Igual que aquells pobres heroïnòmans dels 70, que per ignorància van caure com a mosques per sobreposi i per la sida.

5 dimecres

Tramuntana electoral Feia temps que alguns convergents em reconeixien la precarietat de les seves arques. En cinc anys s'han polit l'herència. Els cartells electorals i la tramuntana ho han evidenciat. Un servidor havia felicitat alguns il·lustres de la coalició per la imatge moderna que projecten amb aquells grisos i taronges i el ressalt acolorit de les ulleres de Duran Lleida. CiU sempre ha tingut força bon gust i imaginació escenogràfica! Però feia dies que havia detectat que eren uns cartells finíssims -com el paper de fumar- perquè les lletres d'una de les cares dels cartells provoquen un relleu pervers a la fotografia de l'altra cara. En el cas de Jordi Xuclà les lletres li fan un relleu estrany al nas.

El drama ha estat la tramuntanada. El poc gramatge que tenen els cartells de CiU ha fet que la ventada d'aquests dies hagi deixat a Duran Lleida -i en menor mesura a Jordi Xuclà- fet un nyap. Els cartells han quedat esfilagarsats com si fossin les tires de colors d'una verbena. Sort dels mupis! La plaça Miquel de Palol de Girona constata dramàticament la teoria que a CiU no estan per comprar sabates noves. A una banda de la plaça hi ha aquests cartells totalment destrossats i, a l'altra onegen sencers, forts, els cars cartells rojos i grisos de la Chacón i en ZP. Al PSOE-PSC hi ha pasta. Molta pasta! Els seus cartells anti-tramuntana constaten que les penúries econòmiques no van amb aquest partit. CiU esparracat i el PSC sencer i somrient però sense la Montse Palma. Com ha d'interpretar el territori que els socialistes renunciïn a projectar la seva cap de llista local? A en Xuclà el vent se'l pot endur o esfilagarsar, mentre que a la Palma se l'ha endut l'estratègia.

6 dijous

Efecte placebo Quan un veu una antena repetidora de telefonia al costat de casa immediatament ho associa amb tots els càncers que hi ha hagut al barri durant els últims anys... encara que l'antena hagi estat desconnectada. Contra això que el secretari de Telecomunicacions de la Generalitat, Jordi Bosch, anomena efecte placebo, no es pot lluitar si no és amb molta informació i de qualitat. La instal·lació de sondes que registren constantment les radiacions que emeten aquestes antenes, i la difusió dels seus resultats, és un pas interessant per posar rigor on hi ha un excés de demagògia.

7 Divendres

Poc o massa Foment ha rebut unes 90 peticions de propietaris de pisos a Girona que reclamen una inspecció prèvia de casa seva abans que comencin les obres de l'AVE, tot i que aquests no es troben en el radi on es considera que existeix el risc de patir esquerdes o moviments degut a l'activitat subterrània de la tuneladora.

M'expliquen que el Ministeri estava espantat davant de tantes peticions excepcionals (d'ofici ja s'estan inspeccionant uns 1.250 habitatges), fins que una autoritat local els va fer entendre que en realitat eren poques peticions excepcionals. La psicosis creada per la síndrome Carmel i les darreres obres potineres de l'AVE a Barcelona fan que, a Girona, hi hagi temors i terrors importants per part d'aquells que es troben sota, o quasi a sota, dels futurs túnels.

